

28^e zondag door het jaar , 11 oktober 2026
Jesaja 25, 6-10a en Matteus 22,1-14

Het is de ervaring van mensen die alleen zijn dat het moeilijk is om naar een feest te gaan. Vooral voor weduwen en weduwnaars die altijd samen gingen. Om niet te gaan, zoeken ze voor zichzelf een uitvlucht: te moe, te druk, te veel andere afspraken. Zeker op recepties is het niet leuk om alleen in de rij te staan. Maar een bruiloft afzeggen is toch het laatste wat je doet. Je geeft daarmee toch als het ware de vriendschapsband op. Het wordt ervaren als een persoonlijke afwijzing.

Zoiets is ook de hand in het evangelie van vandaag.

Mattheus vertelt dat Jezus zei: Het koninkrijk der hemelen lijkt op een mens, op een koning die een bruiloftsfeest geeft. Het Rijk der hemelen is de bestemming van iedere mens die zich aan God toevertrouwt.

Het is de nieuwe wereld, de nieuwe samenleving die wij mensen op aarde kunnen beginnen en die God in de hemel zal voltooien.

Het is een gelijkenis. De koning die feest geeft kan God zijn. De zoon van de koning kan Jezus zijn. De genodigden zijn het joodse volk waarvan de leiders de hogepriesters en de oudsten van het volk de leiders zijn.

En wij, wij de hoorders van deze woorden: wij worden gevraagd: wat zou jij doen? Naar het bruiloftsfeest gaan of zoals de leiders van het volk zeggen: geen tijd, eigen bezigheden, andere belangen.

Het is al heel erg dat de koning genegeerd wordt. Maar het ergste is dat de genodigden de dienaren grijpen, mishandelen en doden.

Volgens Mattheus bedoelt Jezus: de leiders van het volk wijzen God zozeer af dat ze zelfs de profeten doden. Daardoor maken ze zichzelf niet waardig om het Rijk der hemelen binnen te gaan

Wij die de hoorders zijn, worden gevraagd: die dienaren, die profeten, die mensen die namens God spreken, luisteren jullie wel naar hen?

Besef je wel dat als je niet luistert, je Mij afwijst.

In het verhaal reageert de koning met een overdaad aan geweld.

Het lijkt erop dat de koning zijn macht misbruikt.

Is dat een waarschuwing van Mattheus: als je God die het goede wil voor zijn volk afwijst, dan krijg je vanzelf mensen die met ijzeren vuist heersen?

Het lijkt erop dat de koning zijn macht misbruikt. Zoiets zien we dagelijks.

Iedere avond hoor je in het nieuws dat drones in Kiev of Odessa en Kramatorsk branden stichten, mensen het leven onmogelijk maken en oude mensen en kinderen doden.

De chaos, de onveiligheid, de wanorde in de wereldorde zijn het tegenbeeld van het feestelijke leven waartoe God ons uitnodigt.

God nodigt alle mensen zonder onderscheid uit: opnieuw gaan de dienaren, de profeten, de straat op en verzamelen alle mensen slechten zowel als goeden. Er zijn geen uitverkorenen zoals de joodse leiders denken en zoals ze zichzelf zien.

Wie de uitnodiging aanvaardt wil opgetogen en met een blij gezicht ópgaan naar het bruiloftsfeest. Wie uit liefde en vriendschap het feest van de zoon wil meemaken gaat zo stralen van vreugde dat een vale jurk of een versleten broek er als een feestkleed uit ziet. God houdt van mensen die op authentieke wijze zichzelf zijn.

Als God alle mensen uitnodigt op het feest, dan zijn er toch mensen die de vreugde niet kunnen opbrengen. Zelfs als God hen vriend noemt, blijven ze zwijgen. Zijn het verharde mensen? Mensen die hun hart sluiten voor zachtheid? Mensen die Gods liefde en goedheid afwijzen? Hun kleren worden geen bruiloftskleed. Als je feestzaal van licht en vrolijkheid niet wilt binnengaan, blijf je in het diepste donker buiten staan.

Vanaf het ogenblik dat het evangelie volgens Mattheus bestaat is het de vraag geweest of dat tweede verhaal bij het eerste hoort. Ik weet het niet.

Bijbelgeleerden bij ons in huis weten het ook niet.

Ik denk dat de schaduw die dit verhaal werpt op het feest een waarschuwing is om de profeten die ons tot het feest uitnodigen niet te negeren.

De weg naar het feest is niet chaos maar verbinding, niet oproepen tot geweld maar gesprek, niet vijanddenken maar een beroep blijven doen op menselijkheid. Niet de weg van sterker willen zijn dan de ander, maar de ander tot bezinning brengen dat geweld niets goeds tot stand brengt.

De weg naar het feest begint met het vertrouwen dat God de sluier die over alle volken ligt wegneemt. De sluier die de volkeren verhindert het goede van een ander volk te zien.

Er komt een dag dat de dood die mensen elkaar aan doen door oorlog te voeren, door honger te laten voortbestaan, door mensen terug te sturen naar onveilige landen, door mensen niet gunnen te zijn zoals ze zich voelen en zijn, er komt een dag dat de dood die mensen elkaar aan doen vernietigd wordt.

Er komt een dag dat God ons zal troosten en heel persoonlijk onze tranen van verdriet zal afwissen, een dag waarvan we dankbaar zeggen:

Dat is de God op wie hoopten dat Hij ons voor de bruiloft van zijn Zoon zal uitnodigen zodat ons leven voor altijd een feest zal zijn.

Pastor Tom Buitendijk o.carm.

